

Сценарій проведення лінійки до дня визволення с. Семенівка (2019 р)

Вед. Пам'ять... Вона нетлінна і вічна. Вона дивиться на нас із старих фронтових фотографій, з тих речей, які зберігають колишні фронтовики, і не дає померкнути жодній героїчній сторінці історії перемоги над фашизмом. А ми, молоде покоління, про їхні бойові подвиги, їхнє воєнне життя можемо сьогодні дізнатися тільки з їхніх розповідей, кінофільмів, творів художньої літератури. Багато, як українських, так і митців слова всього світу присвятили свої твори темі війни. Це Андрій Малишко, Олександр Довженко, Володимир Сосюра, Павло Тичина, Олесь Гончар, Ліна Костенко та багато інших.

Вед. 76 років. Швидко, мов весняні струмки, збігають роки, квітнуть дерева, половіють жита, приходять у світ нові покоління. Але не старіє, не зникає пам'ять тих літ. Вона живе у спогадах бійця і в суворому монументі, як свідок грізних років і переможних боїв, пильно дивиться на нас в залах музеїв із сторінок книг; її мужню і величню, надійно оберігає народ, передаючи, як святиню, у спадщину поколінням.

Вед.

Це на світанку сталося колись:
Стривожений із муками і жалем
Світ стрепенувся, кров'ю вмить залився,
Неначе розпанаханий кинджалом.

Вед.

Війна назустріч молодому дню.
Із гуртком, із брязкотом котилася.
Лавиною металу і вогню
На нашу землю й долю навалилась.

Ведучий:

Перший великий бій на території району відбувся 19 вересня поблизу Липової Долини (район урочища Зеленське). В цьому бою кінно-меканізоване з'єднання під командуванням П.О. Белова знищили до 30 танків, близько 25 гармат, до 15 бронетранспортерів, 130 автомобілів, багато живої сили противника. Але цей успіх був тимчасовим. Вже 22 вересня противник захопив Липову Долину. Відчайдушна спроба відвоювати райцентр закінчилась невдачею. В результаті цього німці захопили Панасівку, Берестівку, Московське, Беєве, Семенівку. На

рубежі Капустинці, Подільки, Синівка, Підставки запеклі бої продовжувались до 29 вересня.

Настала чорна ніч окупації. На примусові роботи було вивезено 3563 чол., в переважній більшості молодь.

Окупанти жорстоко розправлялися з радянськими активістами, передовиками виробництва, простими жителями. Всього в період окупації в фашистських катівнях було замучено і знищено 186 жителів Липоводолинщини.

А тим часом фронт, що ніс поневоленним визволення, наближався до кордонів Сумської області, Липоводолинщини.

25 лютого 1943 р. Червона Армія, розвиваючи наступ підійшла до Липоводолинщини. Вона визволила ряд сіл району, в тому числі й Саї, впритул наблизившись до Семенівки.

Близьким було визволення. Але радянські війська 1 березня 1943 року, у зв'язку з контрнаступом противника, змушені були відступити. Остаточне визволення району від фашистських окупантів було здійснено 340-ю, 232-ю стрілецькими дивізіями 38-ї армії та 237-ю і 42-ю гвардійською стрілецькими дивізіями 40-ї армії протягом 5 - 13 вересня 1943 року.

Ведучий:

Роки... Скільки б їх не минуло, не зітруть у народній пам'яті світлі імена тих, хто віддав своє життя за нашу Вітчизну. Не забуваємо ми воїнів нашого села.

Дорогою ціною заплатили за мир і спокій на нашій землі. 824 воїни поклали голови на землі Липоводолинського району. Зараз на території району знаходиться 24 військових захоронень воїнів, які визволяли Липоводолинщини від фашистських загарбників. Це пам'ятники й обеліски, братські могили, меморіальні комплекси та одиночні могили. На території Семенівської сільської ради у вересні 1941 і 1943 роках загинули 42 воїни. З них відомі імена 33-х. Їх тіла покояться у сквері Слави, за яким доглядають учні нашої школи.

Ведучий:

Багато семенівців пішли на війну і не повернулися. Вони знайшли спочинок в Росії, Україні, Білорусі, Польщі, Німеччині. Золотими літерами вписані 151 прізвище наших односельців в книзі «Пам'яті».

Вед.

Чиї б серця забудь змогли
Тих, хто у тяжку годину,
У грізних битвах полягли
За нашу рідну Україну?

Вед.

Стоїть обеліск, і на нім імена,
Які вкарбувала священна війна.

Стоїть обеліск над печаллю могил,
Бійців з Придніпров'я і з галицьких сіл.
Стоїть обеліск, в нім скорбота німа.
Що в селах України синів тих нема.
Вони тут не сіють, вони тут не жнуть,
Лиш вогники-квіти їм люди кладуть.
Лиш сльози вмивають синів імена,
Що їх із собою забрала війна,
Що їхні серця дуже довгі літа
Земля українська в собі пригортає.

Ведучий:

Ми йдемо до могильних плит, щоб віддати данину вдячності, проголосити клятву вірності, вклонитися низько подвигу старшого покоління.

Покладання квітів

Вед.

Там сплять навічно воїни-солдати,
Чиїсь батьки, чиїсь брати й сини.
Їм не судилось весен зустрічати,
Тих, що стрічаєш ти після війни.
Там сплять твої ровесники-орлята,
Тепер уже були б із них орли!
Схилися над могилами солдатів,
Що у боях за тебе полягли.

Вед.

Старенька мати йде до свого сина ...
Гранітні плити плачуть під ногами,
Стукоче серце в грудях , ніє спина.
Синочку, милий, йди в обійми мами
Я пригорну до тебе своїми руки,
Зцілую рідні-рідні оченята...
Як важко було у часи розлуки
Без тебе жити і без твого тата...
Тече сльоза і падає на плити
Із стелі очі дивляться хлоп'ячі .
Їм тільки жити, жити і творити
Вони ж навек залишаться дитячі.

Стоїть старенька, плаче, ні , ридає...
Перед очима в неї похоронка,
І бій, що котрий день вже не згасає,
І у землі пекуча та воронка.
Синочку, рідний, чуєш, як курличуть
У синім небі сумно журавлі?
Вони ж тебе до себе, сину, кличуть,
А ти лежиш в холодній цій землі.

Вед.

Я чую, мамо, чую, як співають
Мені над Україною пісні,
Ти не журись, я крила розпростаю
І прилечу до тебе уві сні.

Ведучий. Летять, відлітають у вічність і роки, і скільки б їх не минуло , не зітруть в народній пам'яті імена захисників Батьківщини. Схилімо ж голови перед світлою пам'яттю тих, хто віддав своє життя, увійшовши у безсмертя. Вшануймо їх хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання

Вед.

Ми пам'ятаємо всіх,
Хто віддав життя за те,
Щоб не було війни нової,
Щоб сонце сяяло золоте,
Щоб не окоп чорнів на ниві –
Хліба цвіли, мов килими.
І щоб веселі і щасливі
До школи всі ходили ми!

Вед.

Ми не бажаємо війни!
Хай над містами і нивами
Сіє сонце з вишини,
Щоб ми росли щасливими!

Вед.

Живіть собі без кривди, без тривоги,
Свободою втішайтесь, як орли,
Та честь дідів не затопчіть під ноги,
Щоб ваші діти вас не прокляли